

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

 Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναΐδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσύμου Ἑλληνικοῦ καὶ Γαλλικοῦ.

 Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναΐδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Η ΚΑΥΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

(Ἀνάγνωτε Πράξ. 18' .17—19).

Ἡ Ἐφέσος ἐφημίζετο ἰδίᾳ διὰ τὸν μεγαλοπρεπεῖ ἐκείνον ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ὅστις ἐλογίζετο μεταξὺ τῶν θαυμάτων τοῦ κόσμου. Ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος τῆς θεᾶς, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν δεισιφαιμονίαν τοῦ πλήθους εἶχε πέσει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἦσαν γεγλυμμένοι λέξεις τινες μυστηριώδεις καὶ τινὰ σημεῖα πιθανὸν δὲ ὅτι τὰ βιβλία τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ἄνω παρατεθειμένῳ κειμένῳ περιεῖχον τὰ ἀντίγραφα τῶν σημείων τούτων.

Ἐνεκα τῆς ὑπερφυστικῆς δυνάμεως τὴν ὅποιαν ἐπέδειξεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἡ καύσις τῶν μαγικῶν βιβλίων ἐγένετο. Οἱ μάγοι τῆς Ἐφέσου μόλις εἶχον πεισθῆ περὶ τῆς κακίας τῶν πράξεων αὐτῶν ἐτέλουν, ἀμέσως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν οἴτινες ἐπὶ τὴν ἕλθον καὶ ὠμολόγησαν καὶ ἔδειξαν τὰς πράξεις αὐτῶν. Ἡ αἰδῶς δὲν ἐκάλυπεν αὐτοὺς νὰ διακηρύξωσι δημοσίᾳ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἐφέσῳ, τὸ μῖσος αὐτῶν διὰ τὰ σκότια ἐ-

κείνα ἔργα δι' ὧν ἐκείνοι καὶ οἱ συνεταῖροι αὐτῶν ἐκέρδησαν πλοῦτη καὶ ἐπευφημίας ὅπως δὲ καταστήσωσι τὰς ἐνεργείας ἐκείνας ἀδυνάτους εἰς τὸ μέλλον εἴτε εἰς ἑαυτοὺς εἴτε εἰς ἄλλους, φέρουσι τὰ βιβλία των καὶ καίουσιν αὐτὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων· τοῦτο δὲ πράττοντες οὐδὲν ἄσχημον πράττουσι θυσίαν διότι ὑπελόγησαν τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς πεντήκοντα χιλιάδας τεμάχια χρυσοῦ.

Ἡ μωρία τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων τῆς ἀσεβείας ὁμοιάζει κατὰ πολὺ τὴν ὑποτιθεμένην γοητείαν τοῦ μάγου. «Τίς σὲ ἐμαύγευσε», εἶναι ἡ ἐρώτησις τὴν ὅποιαν δυνάμεθα νὰ θέσωμεν εἰς πάντα ὅστις ζῆ χωρὶς τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ μὴ προσπαθοῦντα νὰ σώσῃ τὴν ψυχὴν του. Ἡ ἀμαρτία τῆς γοητείας εἶναι παράδοξόν τι χρῆμα καὶ φανταστικόν.

Ὅταν οἱ Ἐφέσιοι μάγοι ἐπέισθησαν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Ἀποστόλου Παύλου περὶ τοῦ ἐγκληματικοῦ καὶ τοῦ ἐπικινδύου τῶν τεχνῶν τὰς ὁποίας μετήρχοντο, οὐ μόνον ἀπλῶς ἐξέφρασαν τὴν λύπην αὐτῶν διὰ τὸ παρελθόν, καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν πρὸς διόρθωσιν των εἰς τὸ μέλλον—δὲν διέθεσαν πρῶτον τὰ μαγικά αὐτῶν βιβλία καὶ ἐργαλεῖα ὅσον πλειότερον ἠδυνήθησαν ἐπικερδῶς, καὶ εἶτα νὰ κηρύξωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην ἣτις ἐπιφέρει καθ' ἑαυτῆς τὴν ὀργὴν τοῦ Ὑψίστου· ἀλλ' ἔλαβον βῆμα ἀποφασιστικόν ὅσον καὶ ἀφιλοκερδὲς ἔφερον τὰ βιβλία των ὁμοῦ ἠνωμένα καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Ἐπραζαν οὕτω ὅπως φυλαχθῶσι κατὰ τοῦ δυνατοῦ τῆς παρ' αὐτῶν πάλιν ἐπιχειρήσεως ἐκείνων τῶν τεχνῶν τὰς ὁποίας τοσοῦτον ἐπισημῶς νῦν ἀπεκήρυξαν. Δὲν ὑπῆρχε τότε τυπογραφεῖον νὰ πολλαπλασιάσῃ ἀορίστως τὰ ἀντίτυπα ἐνὸς ἔργου. Τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος βιβλία δὲ ἦσαν χειρόγραφα, γραφέντα μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἐπρομηθεύθησαν ἀδραῶς δαπάνῃ, καὶ ἐπομένως ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἤθελε στερήσει τὸν κόσμον, ἀπαξ διὰ παντὸς ὅ,τι περιεῖχον

ώφελιμον ἐν αὐτοῖς. Οἱ Ἐφέσιοι μάγοι ἐπραξαν τοῦτο, πιστεύομεν, ὅπως προφυλαχθῶσι κατὰ μελλουσῶν ἐπιδρομῶν πειρασμοῦ. Ἐὰν ἐφύλαττον τὰ βιβλία παρ' αὐτοῖς, ὁ Σατάν πάντοτε θά ἐψιθύριζε εἰς αὐτοὺς νὰ προσφύγωσιν εἰς τὰς ὁδηγίας των, εἴτε ν' ἀποτρέψωσιν πᾶν ὅ,τι ἦτον επικίνδυνον ἢ ν' ἀσφαλίσωσιν ὅ,τι ἦτον ὠφέλιμον. Οἱ Ἐφέσιοι προσεῖδον πάντα ταῦτα καὶ ἐπραξαν συνετῶς ἅμα καὶ εὐγενῶς, ὅταν ἔφερον τὰ βιβλία των καὶ ἔκαυσαν αὐτὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ἀναγνώσται καύσατε καὶ σεις τὰ βιβλία τῆς μαγικῆς. Παραιτήσατε τοὺς φίλους ἐκείνους οἵτινες ἐνθαρρύνουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Εὕρετε ὅτι αἱ κοσμικαὶ τέρψεις εἰσὶ πολέμιαι τῆς ψυχῆς, προσπαθήσατε νὰ θέσητε ἀδιάβατον φραγμὸν μεταξὺ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῶν τέρψεων τούτων. Λάβετε τοὺς Ἐφεσίους μάγους ὡς παράδειγμα, καὶ ἐνθυμήθητε ὅτι ἐκεῖνοι ἅμα ὡς ἐνηγκαλίσθησαν τὴν ἀλήθειαν οἷα ἐστὶ παρὰ τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἔφερον τὰ βιβλία αὐτῶν συλλήβδην καὶ τὰ ἔκαυσαν ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ

(Σύντομον διήγημα).

Ἡ κόμησσα τοῦ Βελβιλ καὶ ὁ ἐνδεκαετής αὐτῆς υἱός, ἐκάθητο ἡμέραν τινα τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἐν μεγαλοπρεπεῖ αἰθούσῃ τοῦ ἐν Λονδίῳ μεγάρου αὐτῆς, ἐπὶ κεφαλῆς μακρᾶς τραπέζης. Περὶ τράπεζαν πλήρη πλακούντων καὶ διαφόρων ζακχαροπῆκτων καρπῶν, ἐκάθητο πεντήκοντα μικροὶ παῖδες καπνοδοκαθαριστᾶι, μὲ καθαρὰς χεῖρας καὶ πρόσωπα, καὶ μὲ εὐθύμους καρδίας.

Ἴσως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν θ' ἀπορήσωσιν νὰ βλέπωσι τοὺς μικροὺς καπνοδοχοκαθαριστᾶς εἰς τὴν τράπεζαν τοσοῦτῳ μεγάλῃ κυρίας, καὶ ἐν τόσῳ ὠραίῳ δωματίῳ. Ἄλλ' ἀμέσως θά εἰπωμεν αὐτοῖς πῶς τοῦτο ἐγένετο.

Ἐτη τινα πρὸ τῆς ἐπετείου ταύτης ἡμέρας, ἡ Λαΐδη Βελβιλ εἶχε υἱὸν ἡλικίας πέντε περίπου ἐτῶν. Ἦτο χήρα, καὶ ὁ μικρὸς οὗτος παῖς ἦτο τὸ μόνον αὐτῆς τέκνον. Ἐπὶ τοῦ μικροῦ Καρόλου εἶχε συγκεντρώσει πᾶσαν αὐτῆς τὴν ἀγάπην, καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο τέκνον εἶχε καταστῆ τὸ μόνον ἀντικείμενον τῶν διαλογισμῶν καὶ τῶν φροντίδων αὐτῆς. Ἡ μεγάλη ἐπιθυμία τῆς καρδίας τῆς κομῆσσης ἦτο, ἵνα ὁ υἱός αὐτῆς γίνῃ εὐσεβῆς, ἀληθῆς τοῦ Θεοῦ δούλος. Προσπύχετο ἀδιακόπως ἵνα ὁ Θεὸς ἐγγίσῃ τὴν καρδίαν τοῦ τέκνου αὐτῆς, καὶ τὴν στρέψῃ πρὸς ἑαυτόν. Ὅσω πλεῖστον προσπύχετο, καὶ ὅσω μᾶλλον ἐκοπίαζε, τόσω μᾶλλον ἐφαίνετο ἐκεῖνος ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τοῦ καλοῦ τέλους πρὸς ὃ αὐτῆ ἐπεθύμει νὰ τὸν φέρῃ. Ἦτο ὀκνηρὸς, παρήκοος καὶ πείσμων καὶ ἥμισυ διατεθειμένος νὰ προσέχῃ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς θρησκείας. Ὅποτεν ἡ Ἱερά Γραφή ἀνεγινώσκετο εἰς αὐτόν, ἐφαίνετο βαρυνόμενος, καὶ εἰς

ἄλλα προσέχων στρεφόμενος ἐπὶ τῆς ἑδρας καὶ προσβλέπων εἰς τὰ ἐπιπλα τοῦ δωματίου. Ὅταν τῷ ἔλεγε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐωθινὴν αὐτοῦ προσευχὴν, ἔλεγε ὅτι ἐπρωτίμα νὰ προγευματίσῃ πρότερον τὸ δ' ἐσπέρας, ὅτι ἐνύσταζε, καὶ ἐπεθύμει νὰ ὑπάγῃ νὰ κοιμηθῇ. Δὲν ἐπεθύμει νὰ ἦναι συνετώτερος, καὶ οὐδόλως εἶχε διάθεσιν νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν διδάξῃ, ἢ δὲ μήτηρ του οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ εὐχαριστήθῃ διότι δὲν ἔβλεπεν αὐτὸν προσευχόμενον ἐξ ὅλης καρδίας. Αὕτη πολλάκις προσπύχετο καθ' ἑαυτὴν καὶ πολὺ ἐπεθύμει ὅπως ὁ υἱὸς τῆς πράττῃ τὸ αὐτό. Ἐπ' ἐλπίδι νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ, συντάξας προσευχὰς τινὰς δι' αὐτόν νὰ ἐπαναλαμβάνῃ καθ' ἑκάστην νύκτα ἄλλ' ὁ Κάρολος μόνον μίαν ἐξ αὐτῶν ἐμάνθανε καὶ μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἀπαγγελλομένην ἐπήγαινε εἰς τὴν κλίνην. Αἱ προσπάθειαι λοιπὸν τῆς μητρὸς ἀπέβησαν εἰς μάτην.

Ἡ ἀδυναμία αὐτῆς ἐθράσυνε τὸν Κάρολον εἰς παρakoήν, ἐκεῖνος δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐγένετο χείρων. Ἡ Λαΐδη Βέλβιλ, βλέπουσα ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῆς δὲν μετεβάλλετο, ἤρχισε νὰ ἀμφιβάλῃ περὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς αὕτη ἐνόμιζεν, ἐφαίνετο μὴ ἐκπληρῶν τὸν λόγον του διότι ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Γραφῆς εἶπε: «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται».

Ἡμέραν τινα, ὡς συνήθως, ἦτο πλήρης δακρύων εἰς ὑπέρτης ἦλθε νὰ τῆ εἶπῃ ὅτι ἐπὶ μίαν ὥραν ἐζήτησαν τὸν Κάρολον περὶ τὴν οἰκίαν χωρὶς νὰ τὸν εὐρίσκωσιν, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ θύρα ἦτο κεκλεισμένη καὶ ὅτι ὁ παῖς καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν διεσκέδαζε μόνος ἐν τῷ κήπῳ.

Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἀνησυχίαν τῆς μητρὸς του ἔτρεξε διὰ τῆς οἰκίας, τοῦ κήπου καὶ τῆς γειτονίας οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δώσῃ αὐτῇ πληροφορίαν τινα περὶ τοῦ υἱοῦ της. Ἐπεμψε τοὺς ὑπέρτας αὐτῆς νὰ τὸν ζητήσωσι εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. Ἐπεμψεν εἰδοποιήσιν εἰς τὰς ἀρχάς, ἐδημοσίευσεν εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς ἀφανείας τοῦ τέκνου της καὶ προσῆνεγκε μεγάλην ἀμοιβὴν εἰς ἐκείνους οἵτινες θά ἠδύναντο νὰ δώσωσιν αὐτῇ εἰδήσεις περὶ αὐτοῦ.

Ἐἴκοσι διάφορα πρόσωπα ἦλθον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν νὰ τὴν πληροφορήσωσι περὶ διαφόρων παιδῶν τὰ ὁποῖα εἶδον· ἀλλ' οὐδὲν ἔφερεν αὐτῇ ἱκανοποιούσαν πληροφορίαν. Εἷς εἶχεν ἴδει παιδα ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν διδομένην περιγραφὴν ἀναχωροῦντα ἐντὸς ταχυδρομικῆς ἀμάξης· ἕτερος εἶδε πρόσωπον κλαῖον ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ ζητοῦν τὴν μητέρα του· τρίτος ἤξιου ὅτι εἶδε μικρὸν παιδα τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ἐνδεδυμένον ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, διασκεδάζοντα μόνον, ῥίπτοντα λίθους ἐν τῷ ὕδατι, ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐβεβαίον ὅτι διεληθὼν ὀλίγα λεπτὰ μετέπειτα, δὲν τὸν εἶδε πλέον.

Ἡ τελευταία τῆς ἀφήγησις, εἴτε διότι ἦτο τρομερώτερα εἶπε ὅτι ἡ εἰκὼν ἡ διδομένη περὶ τοῦ παιδὸς εἶχε πλεονά ὁμοιότητα πρὸς τὸν Κάρολον, εποίησε βαθεῖαν ἐντύπωσιν ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς μητρὸς